

de Minister van Justitie in te dienen voorstel (zie Deel C, Hoofdstuk XXXI, van deze circulaire) eveneens blijken of de vreemdeling al dan niet houder is van een mandaatverklaring en, indien dat niet het geval is, op welke gronden hij stelt verdragsvluchteling te zijn. Ook in deze gevallen worden de stukken in tweevoud toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie en doet deze één exemplaar daarvan, voorzien van zijn advies, aan de Minister van Justitie toekomen.

Voor wat betreft de intrekking van een toelating als vluchteling: zie hierboven Hoofdstuk IV, onder punt 2.

Hoofdstuk VI Staatlozen

Als staatloze in de zin van het Verdrag betreffende de status van staatlozen (zie hierboven Hoofdstuk I, onder punt IV) geldt een persoon die doch geen enkele staat krachtens diens wetgeving als onderdaan wordt beschouwd.

Dit verdrag verleent aan zodanige personen een soortgelijke bescherming als het Vluchtelingenverdrag aan personen die vluchteling zijn in de zin van laatstbedoeld verdrag. Met name stemt de tekst van art. 31 van het Verdrag betreffende de status van staatlozen overeen met de tekst van art. 32 van het Vluchtelingenverdrag. Ter uitvoering van genoemd art. 31 zijn de daarvoor in aanmerking komende bepalingen van de artt. 104 en 105 Vb derhalve van overeenkomstige toepassing verklaard op staatlozen.

Zoals uit art. 106, aanhef en onder a en b, Vb volgt zijn voornoemde bepalingen niet van toepassing op staatlozen aan wie slechts tijdelijk verblijf in Nederland werd toegestaan. Daar hier te lande gevestigde staatlozen in de regel niet in het bezit zijn van reispapieren op grond waarvan zij tot een ander land kunnen worden toegelaten en zij derhalve, ook al zouden zij voor uitzetting in aanmerking komen, feitelijk niet verwijderd kunnen worden, zullen de bepalingen van de artt. 104 en 105 Vb in de praktijk ten aanzien van hen vrijwel niet worden toegepast.